

Črna vrsta... telefon št. 220.

SLOVENSKI GOSPODAR

Učje, Kotel... telefon št. 220.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

53. številka

Maribor, dne 29. decembra 1921.

55. letnik.

V znamenju nezadovoljstva.

Kakor kuga, tako se je razpaslo splošno nezadovoljstvo po širni naši domovini.

Protič-Koroščeva vlada.

Po osvoboditvi — tlo je l. 1919. — smo opažali, da je država, čeprav je s težavo, polagoma prehajala v red.

Vidovdanska ustava.

Ko se omenjene stranke po volitvah v ustavotvorno skupščino niso več udeležile vodstva države, se je istega polastila večina, ki je izšla iz novoizvoljene konstitucije.

Računi centralistov.

Centralisti so spočetka računali, da jim bodo njihovi načrti v polni meri uspeli. Razbili so deželne vlade v posameznih pokrajinah in jih nadomestili s takozvanimi pokrajinskimi upravami.

Zaklad na otoku.

iz angleškega prevedel Paulus. (Date.) (Date.) Pa povem vam, jaz sem bil trezan! In strašno zdelan in utrujen sem bil, če bi se bil za sekundo preje zbudil, bi vas bil zasačil pri poslu!

Vladna kriza.

Dolgo časa so demokrati in radikalni sedeli pri vladni mizi. V glavnem so odločali le radikalni in demokrati, kajti samostojni in muslimani so jim po sprejetju ustave postali nadležni.

Oficirji se vmešavajo v politiko.

Naenkrat pa se je vrnilo med vladne stranke novo sporno vprašanje: Kdo bo imenovan za vojnega ministra? Dosedanji vojni minister general Zečević se je silno prikupil radikalom.

Pašič pa ni hotel o tem ničesar slišati in zato še vprašanje nove vlade do danes — ko pišemo ta članek — ni rešeno in naša država je podobna ladji brez krmarja.

Kaj pa sedaj?

Današnji notranjepolitični položaj izgleda tako-le: vlada je v krizi, nove vlade nimamo, parlament so zopet poslali domov, država pa se v tem brezvladju vedno bolj in bolj pogreza v vedno večje, pomisleka vredno gospodarsko-finančno stanje.

Slovenska ljudska stranka ne more nič za to, če proslavlja slovensko ljudstvo prehod v Novo leto v znamenju splošnega nezadovoljstva.

Tako nam jemljejo pravice.

Naša država je nastala pred tremi leti na ta način, da so zastopniki iz jugoslovanskih krajev bivše avstrijske države sklenili dogovor 1. decembra 1918 z ministri bivše Srbije in z regentom, sedanjim kraljem Aleksandrom.

Tako je bilo dogovorjeno. Za dogovor prav nič ne držijo naši jugoslovanski liberalci, ali kakor se oni imenujejo „demokratje“ in podpirajo ju samostojneži.

Višji šolski svet bi se moral sestaviti po načelih, kakor je bil sestavljen deželni šolski svet za Kranjsko. Tam je ljudstvo že po svojih zastopnikih čelo svoje odločilne besede.

Pa to še ni edina krivica! Višji šolski svet, ki je bil seveda sestavljen brez ljudstva in prof. volji ljudstva, pa tudi krati še sam druge ljudske pravice, ki jih je narod do sedaj še imel.

Da bi dobila službo žena liberalnega advokata, je ta hodil k višjemu šolskemu svetu, ki je res brez vednosti sveta nastavljal advokatovo ženo v Mariboru.

Cujte: nepostavno sestavljeni višji šol. svet napravi nadaljno nepostavnost, da krši krajnemu šolskemu svetu pravice! Naj nihče ne reče: to se je zgodilo samo Mariborčanom!

Sedaj jemljejo ljudstvu pri krajnih šol. svetih še te pravice, ki jih je že od leta 1887 naprej imeb. Pametno in pravično bi bilo, da bi ljudske pravice razširili v smislu pravega demokratizma.

„Ni treba, da bi bili tako osorni z menoj! — Vsa zadeva ni prav nič službena, verjemite mi! — Mi potrebujemo vaš zemljevid! — Jaz vam nisem nikdar nič hudega storil, gospod kapitan!“

„Izviekel je pipo, si jo nadeval in prižgal.“

Dolgo sta molče sedela in kadila. Od časa do časa je eden drugemu pogledal v lice, pa si popravi tobak, ali pa se nagnil na stran in pljunil. Kakor v gledališču se nam je zdelo da smo, ko smo ju opazovali.

„Torej“, je spet začel Silver. — „stvar je takole. Vi nam daste tisti zemljevid, da poiščemo zaklad, in ne streljate več na uboge mornarje in jih ne ubijate več v spanju.“

„Ali je Abraham Gray —?“ je ušlo Silverju.

„Ni!“ je vzkliknil kapitan Smollett. „Gray mi ni ničesar pravil in jaz ga tudi nisem ničesar vprašal. In kar je še več, najrajsi bi videl, da bi predvsem vi in on in ves tale nesrečni otok zletel v zrak.“

„Mogoče!“ je odgovoril. „Mogoče bi bil pripravljen, da stvar uredim, kakor je navada med poštenimi možmi, mogoče pa, da tudi ne.“

„služite, kar vas je v koč, kajti kar sem enemu govoril, sem govoril pač vseni!“

Kapitan Smollett je vstal in iztrepsel pipo v dlan svoje leveice.

„Je to vse?“ je vprašal.

„Moja zadnja beseda!“ je vzkliknil John. „Odklonite moj predlog, — pa odo kroglo gorivce!“

„Jako dobro!“ je dejal kapitan. „Sedaj pa bodete želi mene! — Ako pridete sem v koč, eden za drugim, neoooroženi, vam obljubim, da vas vklensem v železje in vzamem seboj na Angleško in posadim na zatožne klovi. Ako ne pridete — moje ime je Alick sander Smollett, razvil sem zastavo svojega vladarja in poslal vas o vsem vragom! — Zaklada ne morete najti! Z ladjo si ne znate pomagati — saj niti enega ni med vami, ki bi znal krmariti in ladjo voditi! V borbi niste kos, — tule Gray je ušel petim vašim ljudem! In ladja je vkovana v železje, Silver, za vetrov leži in tako bo obležala! Ne morete se geniti! — Tukaj stojim in to so moje zadnje prijazne besede, kajti, pri Bogu, krogle vam poženem in hrbet, če vas še kodaj srečam! — Stojaj, fant, spravi se od tod, pa jadrol!“